

عنوان مقاله:

بررسی مشکلات دانش آموزان دیرآموز

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فریده نصیری - آموزش و پرورش ناحیه ۲ زاهدان

ام البنین سرگزی - آموزش و پرورش ناحیه ۲ زاهدان

نگس راشکی - آموزش و پرورش شهرستان میرجاوه

خلاصه مقاله:

با توجه به این که دانش آموزان دیرآموز همیشه پایین تر از توان بالقوه خود عمل می کنند و در ظاهر مشخصات بالینی خاصی ندارند که آنها را از دیگر کودکان متمایز سازد بنابراین نباید فقط به نتایج آزمونهای هوشی در برنامه ریزی آموزشی برای این افراد اکتفا کرد بلکه باید ارزیابی همه جانبه مستمر و پویا از همه کنش وریه های فرد بعمل آید تا سطح تحول فرد تشخیص داده شود. توانایی ها و ضعفها ی فرد شناسایی شود و از نتایج این ارزیابی در برنامه ریزی آموزشی و توانبخشی این کودکان استفاده گردد. با توجه به ویژگی های دانش آموزان دیرآموز متخصصان تعلیم و تربیت عادی و استثنایی عموماً بر این باورند که چون این قبیل دانش آموزان از نظر رشد ذهنی تفاوت کمی با دانش آموزان عادی دارند بهتر است در مدارس عادی و همراه سایر همسالان خود تحصیل کنند. در آموزش کودکان دیرآموز همواره باید سه اصل درگیری والدین، آموزش فردی شده، و ارزیابی مستمر را مد نظر داشت. این کودکان هر چند که ممکن است در مهارتهای تحصیلی مانند خواندن و ریاضیات در کلاس درس با مشکلاتی مواجه باشند ولی در بکارگیری این مهارتها در موقعیتهای عملی و اجتماعی با موفقیت بیشتری عمل می کنند لذا مسایل آموزشی باید در سطح بکار بسته و عینی برای دانش آموزان تدریس شود.

کلمات کلیدی:

دیرآموز، توان، روانشناختی، دانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938130>

